

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1277612/1

בבית הדין הרבני אזורי אשקלון

לפני כבוד הדיינים:

הרב מאיר כהנא – אב"ד, הרב שלמה צור, הרב דניאל גודיס

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד גיטה גוטמן ועו"ד צברי גלית)

נגד

הנתבעת: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד צילה טמיר)

הנדון: חיוב האשה בגט בשל פירוד ממושך ומאיסות הבעל בה

פסק דין

בפני בית הדין תביעת גירושין כרוכה של הבעל, ומנגד, תביעת האשה למזונות אשה. האשה טוענת לשלום בית, ותביעת כתובה טרם הוגשה. יצוין כי תביעת חלוקת הרכוש נדונה בבית הדין, והיא כעת בשלב הגשת הסיכומים.

רקע עובדתי

הצדדים נישאו בשנת תשע"א (2001), נישואין שניים לבעל ונישואין שלישיים לאשה. לצדדים שני ילדים משותפים, ולאשה בן בגיר מנישואיה הקודמים, אשר התגורר עם הצדדים.

לאחר ויכוח חמור בין הבעל לבנו החורג סביב בדיקת החמץ בערב פסח תש"פ (2020), הגישה האשה במוצאי חג שני (15.4.2020) תלונה במשטרה על התנהגות אלימה של האב כלפי הקטינים המשותפים. לטענת הבעל מדובר בתלונת שווא, שהאשה הגישה נגדו, בהסתת הבן הבגיר.

מאז, הבעל עזב בהסכמה את הבית, והצדדים נפרדו.

הבעל הגיש תביעת גירושין כרוכה ביום 27.7.2020. בתביעתו בקש מביה"ד ליתן פסק דין הקובע כי על הצדדים להתגרש לאלתר, ולקבוע כי נוכח התנהגותה ומעשיה של האשה, יש להכריז עליה כמורדת ואין הבעל חב בכתובתה ובתוספת כתובתה. האשה טוענת לשלום בית, ושאינ עילות לגירושין. עד עתה לא הגישה האשה תביעת כתובה.

ביום 10.12.2020 הגישה האשה תביעה למזונות אשה (תיק 1277612/6).

התקיימו מספר דיונים. ביה"ד ניסה להביא את הצדדים לידי הסכמה, אך הבעל עומד על דרישתו לגירושין, והאשה עומדת על טענתה לשלו"ב ומסרבת להתגרש. לאחר דיון ביום ט"ז באלול תשפ"א (24.08.2021), ביה"ד הורה לצדדים להגיש סיכומים בתביעת הגירושין של הבעל. התקבלו הסיכומים של שני הצדדים.

עיקר טענות הצדדים

טענות הבעל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- לאחר דרישת הבעל מהאשה שהבן הבגיר יעזוב את הדירה, עקב התנהגותו כלפי הבעל, האשה השיבה לו כי אם זוהי דרישתו, פניה מועדות לגירושין, ובכך העדיפה את בנה הבגיר על בעלה.
- האשה הגישה תלונת שווא נגד הבעל בהסתת הבן הבגיר במוצאי פסח, במגמה להרחיק את הבעל מדירת המגורים. המשטרה הוציאה את הבעל מהבית באזיקים. בכך פירקה האשה, למעשה, את ביתם של הצדדים.
- בעת הגשת התלונה, לשאלת החוקר: "אם אתם לא מסתדרים למה אתם לא מתגרשים?" ענתה האשה: "אני רוצה לפתוח תיק ברבנות", כמתועד בפרוטוקול החקירה.
- האשה צעקה לעבר הבעל: "התגרשתי משני גברים, אתגרש גם ממך".
- האשה כינתה את הבעל בשמות גנאי שונים: "קמצן ברמה חולנית", "אלים ואכזרי", "חולה נפש ולוקח כדורים פסיכיאטריים", ועוד.
- הבעל נאלץ לתבוע גירושין לאחר שהאשה סירבה ליישב את המחלוקות דרך הסכמות. הבעל אף רצה להאריך את תקופת עיכוב ההליכים לצורך הגעה להסכמות, אך האשה לא רצתה.
- האשה נמנעה מקיום יחסי אישות לפני הפירוד למשך כמה חודשים, והתנתה את קיומם במתן כסף לקניות. לחיזוק טענה זו צירף הבעל בדיקת פוליגרף שעשה מטעם עצמו.
- טענת האשה לשלוב היא מן השפה ולחוץ. עיקר מטרתה היא הישגים כספיים, לדרוש מהבעל שיקנה לה דירה וליטול חלק במשק שקיבל הבעל בירושה.
- האשה, הטוענת לשלוב ולחזרת הבעל הביתה, סירבה לאפשר לו להיכנס לבית לאסוף את חפציו האישיים, ודרשה מביהמ"ש שהבעל יאסוף אותם באמצעות צד שלישי.
- לאחר הפירוד, האשה מנעה מהבעל לפגוש את ילדיו הקטינים במשך כחודשיים.

טענות האשה

- אין לבעל עילת גירושין.
- לדברי הבעל בדיון, ובפגישות ביישוב סכסוך, הוא אמר שהוא רוצה שלוב ולא רוצה להתגרש, וכך גם נרמז בתסקיר העו"ס, ששני הצדדים לא באמת מעוניינים בגירושין. אחות הבעל ויועציו המשפטיים הם שמסיתים אותו לגירושין.
- הצדדים הסכימו לפנות לייעוץ בשיחה עם הדיינים מחוץ לפרוטוקול, אך ב"כ הבעל הכשילה את היזמה.
- הבעל בחר לעזוב את הדירה המשותפת, הגיש בקשה ליישוב סכסוך ואחר כך תביעת גירושין, כך שהוא יוזם הגירושין.
- האשה עברה טיפולי פוריות קשים בגיל מבוגר בכדי להביא לבעל, הסובל מבעיות פוריות, ילדים לעולם.
- האשה מכחישה שכינתה את הבעל בכינויי הגנאי האמורים לעיל. אדרבה, הוא כינה אותה בכינויי גנאי: "יא חמורה", "יתוש עם בגרות", ועוד, וכמו כן קרא לבנה הבגיר שמות גנאי. כמו כן, היא מכחישה את טענתו בדבר אמירות שלה בענייני גירושין.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- הבעל הכה אותה פעם על הגב, וגם נהג עם הילדים בצורה חסרת סבלנות ומאיימת עד כדי מגע אלים של סטירות וצביטות. התלונה לא היתה תלונת שווא, והאשה לא התכוונה להרחיק את הבעל מהבית בהגשתה.
- הבעל נהג בקמצנות כלפי אשתו, ודרש ממנה לשלם את שכירות הדירה.
- הבעל הבטיח לה טרם נישואיהם שהוא יקנה לה דירה, ובכך הוליך אותה שולל.
- הבעל עזב את חדר השינה מיוזמתו וישן בסלון. כאשר האשה היתה קוראת לו לבוא לישון איתה הוא היה מתעלם ממנה.
- הבעל ידע טרם הנישואין שיש לאשה בן בגיר, ושהוא יגור איתם. סביר שהבן הבגיר יתחתן בשנים הקרובות ויעזוב ביוזמתו את דירת הצדדים. על כן אין לראות בבן הבגיר גורם המצדיק את אי חזרתו של הבעל אל הבית.

דיון והכרעה

כאמור, הצדדים פרודים כבר מעל שנתיים, ונתונים בהליכים משפטיים מאז, הן בביה"ד והן בביהמ"ש.

הבעל ובאת כוחו מבססים, למעשה, את תביעתם לגירושין על ארבע עילות הלכתיות: מאיסותו של הבעל באשה עקב הגשת התלונה ועקב דרישתה להמשך נוכחותו של בנה הבגיר בדירה, הפירוד הממושך, הגשת התלונה המונעת את החיים המשותפים ובכך מובילה לגירושין, והטענה כי גם האשה בעצם רוצה בגירושין וכל טענותיה לשלו"ב הן מן השפה ולחוץ.

את עיקר המאמץ בחקירות השקיעו הבעל ובאת כוחו בהוכחת שתי הטענות האחרונות, כי האשה היא שיצרה את המציאות של הפירוד, ושגם היא באמת מעוניינת בגירושין, ועל כן היא התחילה את המערכה בהגשת תלונת שווא במטרה נגדו. לפיכך, לטענתם, יש לחייב את האשה בקבלת גט ולקבוע שהיא מורדת, ולפטור את הבעל מחיוב הכתובה.

בדרך כלל, יש לטענה זו משקל הן בתביעת הגירושין והן בתביעת הכתובה. אולם בנידון דידן, נראה כי שתי טענות אלו אינן הכרחיות לדיון בתביעת הגירושין עצמה, ולכן ביה"ד אינו נדרש להכריע בהן. אם תוגש תביעת כתובה, אכן יידרש ביה"ד למתן הכרעה בטענות אלו על בסיס ההוכחות שהוצגו בפני ביה"ד.

אולם, כלפי התביעה לחייב את האשה בגט אין צורך בהכרעה זו, וכפי שיתבאר.

אין חולק על כך שבני הזוג פרודים כבר יותר משנתיים, וההליך המשפטי מאז הפירוד העצים בצורה חמורה את המחלוקת שביניהם ואת רגשות העימות והשנאה. אמנם, בדיון הראשון ביום ז' בכסלו תשפ"א (23.11.2020) הציע ביה"ד לצדדים ללכת לייעוץ נישואין, ובשיחות עם הצדדים מחוץ לפרוטוקול שני הצדדים הסכימו לכך, אך הדבר לא יצא לפועל בשעתו. אולם כעת, ביה"ד מתרשם שכבר אין תקנה לנישואין, והבעל כבר פיתח שנאה ומאיסות כלפי אשתו, בגלל התנהלותה וסחטנותה לפי תפישתו, כך שלמעשה אין לצפות ממנו לחזור אליה.

ידועים דברי הגר"ח פלאג'י בספרו "חיים ושלום" (ח"ב קיב), שכתב:

"וידעו נאמנה כי כל הבא לעכב מלתת גט בענין זה כדי להנקם זה מזה מחמת קנאה שנאה ותחרות, פעמים שהאיש רוצה לגרש והאשה אינה רוצה, וכדי להנקם מהאיש מעכבים הדבר שלא לשם שמים, עתידין ליתן את הדין [...] וכמו כן להיפך כשהאשה רוצה וכו' וכדי להנקם מהאשה מעכבים מלתת גט

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שלא לשם שמים, גם בזה לא בחר ה' [...] והנני נותן קצבה וזמן לדבר הזה, דאם יארע איזה מחלוקת בין איש לאשתו, כבר נלאו לתווך השלום ואין להם תקנה, ימתינו עד זמן ח"י חדשים, ואם בינם לשמים נראה לבי"ד שלא יש תקווה לשום שלום ביניהם, יפרידו הזוג ולכופם לתת גט עד שיאמרו רוצה אני כדבר האמור ותמצא מש"כ בזה בספר החסידים."

כאמור, בנידו"ד הצדדים פרודים כבר יותר משנתיים, וביה"ד אינו רואה דרך כלשהי להשיב את השלום לביתם של הצדדים בשלב זה.

אמנם, הסכמת רוב הדיינים היא שאין לכופ, ואף לא לחייב בגט על סמך דברי הגר"ח פלאגי בלבד, וכבר הארכנו בזה בפס"ד אחר (תיק 1129765/2).

אולם, כאמור, בנידו"ד נראה כי הבעל כבר מאס באשתו, והתפתחו אצלו רגשי שנאה מאז הגשת התלונה במשטרה עליו [לא בשל הפירוד הממושך, אלא מעצם הגשת התלונה, ואכמ"ל], וכן עקב דרישותיה של האשה בענייני הרכוש, אשר נתפשות בעיניו כסחטנות. רגשות אלו משמעותיים וניכרים, והם אינם מאפשרים שלו"ב. וכבר הארכנו בפסק הדין הנ"ל (וכן בתיק 1184170/14) שטענת "מאיס עלי" אינה רק בסלידה גופנית מיחסי אישות, אלא גם ברגשי שנאה אשר אינם מאפשרים את קיום חיי הנישואין, כמש"כ מהר"א ששון [תורת אמת] (סימן קפו).

בצירוף עילות אלו: פירוד ממושך כדעת הגר"ח פלאגי, ומאיסות הבעל באשתו באופן מבורר חד משמעי ובלתי הפיך, ובפרט כאשר הצדדים הם מבני ספרד אשר כלפיהם יש להקל יותר בחדר"ג, ביה"ד מחייב את האשה בקבלת גט.

לעת עתה ביה"ד אינו מכריע בשאלה האם האשה זכאית לקבל את כתובתה, או שהיא הפסידה אותה. אם תגיש האשה תביעת כתובה, ידון ביה"ד בתביעתה.

עם זאת, הואיל ונראה לכאורה כי מרבית הטענות וההוכחות גם לעניין הכתובה כבר נשמעו בביה"ד בדיון בתביעת הגירושין, ביה"ד קובע כי בפתיחת התיק, על האשה להודיע האם ברצונה לקיים דיון הוכחות נוסף בתביעת הכתובה, או שהיא מסתפקת בטענות ובהוכחות שהוצגו כבר בפני ביה"ד במסגרת הדיון בתביעת הגירושין.

לאחר הגירושין, ביה"ד ידון וייתן החלטות בנושא המשמורת והסדרי שהות קבועים לצדדים, כפי הצורך. יש לציין שבהחלטה מיום כ' באייר תשפ"א (02.05.2021), בהסכמת הצדדים, נתן ביה"ד תוקף פסק דין להמלצות התסקיר מיום 27.4.2021 [הוגש לבית הדין ביום 28.4.2021].

בעניין תביעת האשה למזונות אשה, לכאורה תלוי הדבר בשאלה אם האשה מוגדרת כמורדת או לא, והדבר יתברר סופית עם השלמת תביעת הכתובה.

אלא שבנידון דידן נראה שאין צורך לדון בכך, משני טעמים. ראשית, האשה משתכרת בחודש סך כ-6,000 ₪, אשר נכנס לחשבונה הפרטי, ויש בכך בכדי לפרנס את עצמה, כך שזכות הבעל לומר לה: "צאי מעשה ידייך במזונותייך" (אה"ע סימן סט סעיף ד, עיי"ש בב"ש ס"ק ד). לכן, למעשה, אין לפסוק לאשה מזונות לתקופה שלאחר הפירוד.

בנוסף, בנידון דידן יש לדון בשיטת הרא"ם (בתשובותיו סי' ל) והב"ח (אה"ע סימן עז) שאין הבעל חייב במזונות אשתו כאשר הוא רוצה לגרשה אך מנוע מכח חרם דרבנו גרשם מלגרש אותה בעל כורחה. ואף כי הסכמת הפוסקים אינה כן, עכ"פ ב"מאיסה עלי" אין לחייב את הבעל במזונות,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כמבואר בבית יעקב (סי' עז) ובפד"ר כרך ג (עמ' 267). ועי' בפס"ד מביה"ד הגדול (תיק 6-907072) מאת הרה"ג זמיר, נהרי ולוז-אילוז שליט"א מיום ב' בטבת תשע"ט (10.12.2018).

מזונות הקטינים נידונים בביהמ"ש, כפי הסכמת הצדדים בדיון ביום ז' בכסלו תשפ"א (23.11.2020) והחלטת ביה"ד מאותו יום.

כאמור לעיל, בביה"ד מתנהל גם הליך של חלוקת רכוש. ביה"ד הורה לצדדים ביום י"ז באדר ב תשפ"ב (20.03.2022) להגיש סיכומים בזה, ופסק דין יינתן לאחר מכן.

מסקנה

לאור כל הנ"ל, ביה"ד קובע:

- א. ביה"ד מחייב את האשה לקבל את גטה לאלתר.
- ב. ביה"ד קובע מועד לסידור גט ליום [...].
- ג. הבעל פטור מתשלום מזונות אשתו.
- ד. אם תגיש האשה תביעת כתובה, ידון ביה"ד בתביעתה. על התובעת יהיה להתייחס בתביעתה לשאלה, האם היא מבקשת מביה"ד לפסוק את הדין על פי הטענות וההוכחות בתיק הגירושין, או שהיא מבקשת לקיים דיון הוכחות נוסף.
- ה. בתביעת חלוקת הרכוש עדיין לא הוגשו סיכומים. פסק הדין יינתן לאחר קבלת סיכומי הצדדים, או בחלוף הזמן שנקבע להגשתם.
- ו. עם חתימת פסק דין זה ייסגרו תיקי התביעה 1277612/1,4,6. תיקים 1277612/2,3 יישארו פתוחים לעת עתה.

פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום כ"ז בתמוז התשפ"ב (26.07.2022).

הרב דניאל גודיס – דיין

הרב שלמה צרור – דיין

הרב מאיר כהנא – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה